

15 listopada 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

A47j 17/02

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12536.

Kl. ~~45 e~~ 39.

Edward Żochowski
(Żyrardów, Polska).

45e 35/12

A47j 17/02

Tarło.

Zgłoszono 16 grudnia 1929 r.

Udzielono 26 września 1930 r.

Znane dotychczas tarki i tarła wykonywa się zwykle z blachy dziurkowanej. Wskutek tego tarła takie posiadają pomiędzy krawędziami otworków pełne pola, na których zatrzymuje się materiał tarty, co utrudnia posługiwanie się tarłem. Z tego powodu tarła tego rodzaju są mało i niejednakowo wydajne, wymagają dużego nacisku przy tarcu, a przedewszystkiem zapychają się bardzo łatwo, co powoduje przerwy w pracy, przytem częste czyszczenie tarła szczotkami powoduje jego stępienie się.

Tarła, wykonane według wynalazku niniejszego, nie posiadają wspomnianych wad. Istota wynalazku polega na tem, że tarł nie wykonywa się jak dotąd przez dziurkowanie blachy, lecz składa się z

metalowych pasm, zazębionych nakształt piły, wygiętych falisto i złączonych ze sobą parami w ten sposób, że pomiędzy otworami, utworzonymi ze wspomnianych pasm, niema pełnych pól.

Przykład wykonania tarła według wynalazku niniejszego przedstawiony jest na rysunku.

Fig. 1 przedstawia w rzucie pionowym pasma metalowe, z których wykonywa się tarła według wynalazku niniejszego, a fig. 2 — tarło w rzucie poziomym.

Pasma 1, najodpowiedniej metalowe, posiadają na obydwóch krawędziach zęby 2, wykonane na podobieństwo zębów piły. Pasma te, wygięte falisto, łączy się ze sobą parami tak, jak to przedstawiono na fig. 2, przyczem poszczególne miejsca styku 3

wzmacnia się np. przez lutowanie lub nitowanie. W ten sposób połączone pasma 1 tworzą sztywną całość o ostrych krawędziach, przyczem tarło takie nie posiada zupełnie pełnych pól, lecz składa się wyłącznie z ostrych krawędzi, wskutek czego podczas tarcia przejście materiału tartego przez tarło jest bardzo ułatwione i niczem nieutrudnione, zwłaszcza jeżeli uwzględni się wielkość otworów tarła. Tarła według wynalazku niniejszego posiadają w przeciwieństwie do znanych dotychczas dużą i jednakową wydajność, gdyż nie ulegają zapychaniu, co, zwłaszcza przy napędzie mechanicznym, posiada bardzo ważne znaczenie. Tarło powyższe może być ponadto stosowane obustronnie, przyczem daje się oczyszczać z łatwością ze względu na wielkość otworów tarła.

W ten sposób mogą być wytwarzane nie tylko tarki ręczne, lecz również wszelkiego rodzaju tarła, napędzane mechanicz-

nie, w postaci tarł ramowych lub też bębnowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Tarło, znamienne tem, że składa się z pasm metalowych, zazębionych nakształt pił, wygiętych i połączonych ze sobą w ten sposób, iż tworzą otwory o krawędziach zazębionych.

2. Tarło według zastrz. 1, znamienne tem, że pasma metalowe w miejscach styku są ze sobą połączone np. przez lutowanie lub nitowanie.

3. Tarło według zastrz. 1—2, znamienne tem, że pasma metalowe posiadają obustronnie zazębione krawędzie.

Edward Żochowski.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

FIG. 1

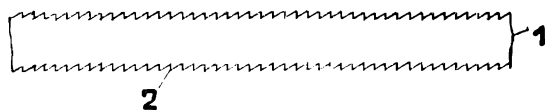

FIG. 2

